

[Dohrmann]

hr. Qvist Jørgensen mener, han er langt kløgere end de, der bor deroppe.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, der den 8. oktober 1985 blev nedsat til behandling af lovforslag om Grønland. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 126:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension. (Ændring af reglerne om retrætevilkår, opsat pension, fratrædelsesgodtgørelse og samordningsfradrag).

(Fremsat 22/1 86).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 6 og 7 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 127:

Forslag til lov om åremålsansættelse af tjenestemænd og ansatte på tjenestemandslignende vilkår.

(Fremsat 22/1 86).

7) Første behandling af lovforslag nr. L 128:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken.

(Fremsat 22/1 86).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

Finansministerens lovforslag er et forsøg på at få gennemført en række ændringer i tjenestemandsløvgivningen for at sikre, at

lovgivningen på området er tilpasset den udvikling, der finder sted i samfundet.

Ifølge bemærkningerne tilsigter en række af de ændringer, der foreslås, en øget fleksibilitet og en større mobilitet. Det er noget, vi i princippet ikke kan have så forfærdelig meget imod.

Lad mig så vende mig til de enkelte lovforslag.

I tjenestemandspensionsloven foreslås en fremtidig regulering af de opsatte pensioner, både de nuværende og de kommende opsatte pensioner, og så er der tale om, at der i nogle situationer kan udbetales en fratrædelsesgodtgørelse, der skal anvendes til pensionsformål. Endelig kan den opsatte pension udbetales fra det fyldte 60. år, hvis den pågældende udtræder af arbejdsmarkedet. Vi synes, det er rimelige og fornuftige ændringer, finansministeren her foreslår. Heller ikke udvidelsen af den hidtil gældende retræteaftale har vi noget imod.

Regeringen foreslår en afvikling af det samordningsfradrag, der foretages i tjenestemandspensionen for den sociale pension, ægtefællen får udbetalt. Denne afvikling skal ske ad fire gange. Jeg må hertil sige: endelig blev toget sat i gang! Socialdemokratiet har tidligere fremsat forslag om afvikling af det samordningsfradrag, og havde regeringen og et flertal her i folketinget støttet det forslag, så havde vi været af med det nu. Det ville et flertal ikke, da vi sidst havde det til afstemning, den 23. maj 1985. Nu, trekvart år senere, kommer der så et forslag om en begyndende afvikling.

Det er godt, at regeringen har sat det tog i gang, men farten er efter vores opfattelse for langsom. Vi har tilkendegivet vores opfattelse af dette og sagt, at vi ønsker det afskaffet på én gang. Det har vi givet udtryk for i de to lovforslag, vi har haft til behandling her i tinget. Derfor vil jeg godt spørge: har finansministeren med det lovforslag, der nu er lagt på bordet, låst sig så fast, at der ikke kan forhandles om en hurtigere afvikling end det, der foreslås i lovforslaget? Eller har ministeren forhandlet sig frem til et flertal, som skal køre loven igennem, som den ser ud på dette område?

Den afviklingsperiode, som er foreslået, føles lang for dem, der bliver berørt af det, og den er lang. Det er efter vores opfattelse – vi er jo enige om, at det skal afskaffes – kun